

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 4Csp/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8222200519
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Barbara Fedurcová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2022:8222200519.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Barbarou Fedurcovou v spore žalobcu 1/: G. P., X.: XX.XX.XXXX, L. Z. XX a žalobkyne 2/: U. P., X.: XX.XX.XXXX, L. C. Ž. X/, obaja právne zastúpení: Advokátska kancelária JUDr. Igor Šafranko, sídlo AK Svidník, ul. Sov. Hrdinov 163/66, proti žalovanému 1/: RSQ 1 s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, J. Chalupku 8, IČO: 48 319 643 a žalovanému 2/: pawa trade, s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, J. Chalupku 612/8, IČO: 44 815 581, obaja právne zastúpení: Advokátska kancelária Patajová Pataj s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, J. Chalupku 8, IČO: 36 867 519, o zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne sumu 300 Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.

III. Žalobcovia 1/ a 2/ majú voči žalovaným 1/ a 2/ právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 21.03.2022 sa žalobcovia domáhali voči žalovaným zaplatenia sumy 8.010,33 Eur titulom primeraného finančného zadostučinenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnili tým, že v konaní, v konaní vedenom na Okresnom súde Bardejov pod sp. zn. 7Csp/82/2018 o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby boli ako žalobcovia v postavení spotrebiteľov úspešní. Rozsudkom Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 7Csp/82/2018, zo dňa 17.10.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, pod sp. zn. 22CoCsp/13/2020, zo dňa 26.11.2020, ktorý sa stal právoplatným 11.12.2020 súd určil, že dobrovoľná dražba zo dňa 05.06.2018, vykonaná v priestoroch Notárskeho úradu JUDr. Ľudmily Hošíkovej, notárky, so sídlom Dlhý rad 16, 085 01 Bardejov, v zápisnici X. XXX/XXXX, X. XXXXX/XXXX, X. XXXXX/XXXX B. XX.XX.XXXX, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XX vedené Okresným úradom Bardejov, katastrálny odbor, pre okres L., obec Z., katastrálne územie Z., ako pozemky registra „M.“ evidované na katastrálnej mape ako pozemok parcelné číslo XXX, druh pozemku záhrady, o výmere X.XXX H.X, pozemok parcelné Č. XXX/1, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria vo výmere X.XXXmX, v podiele 1/1-iny, je neplatná. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.“ Podľa § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa: „Predávajúci nesmie upierať spotrebiteľovi práva podľa § 3.“ Ako spotrebiteľia si uplatnili primerané finančné zadostučinenie (ďalej len PFZ) za porušenie spotrebiteľských práv, ktoré boli nútení brániť v základnom konaní. PFZ má sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy.

Zároveň má mať aj funkciu relutárnu, ktorá predstavuje obohatenie spotrebiteľa vo výške priznaného PFZ proti dodávateľovi za to, že spotrebiteľ podstúpil súdne konanie, v ktorom bol ako spotrebiteľ na súde úspešný. Slovo primeraný má viacero synonym a jedným z nich je slovo spravodlivý. Výška PFZ preto nemôže mať len symbolický význam, nakoľko PFZ, len v symbolickej výške, nemôže byť ani primeraným ani spravodlivým. V tejto súvislosti dali do pozornosti, že na rozdiel od iných inštitútov finančného zadosťučinenia existujúcich v právnom poriadku SR (napr. ochrana osobnosti), v ktorých sa na prvé miesto kladie morálne zadosťučinenie a finančná satisfakcia slúži len na dovŕšenie nápravy, tak pri inštitúte PFZ je možné zadosťučinenie len v peňažnej forme ako jediného prostriedku, na jednej strane postihu nečestného dodávateľa a na druhej strane je PFZ odmenou spotrebiteľa za úspech na súde v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Ak má PFZ reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním PFZ v takej výške aby mala nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a relutárnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo PFZ priznané v symbolickej výške spĺňať nemôže. Aj keď výška PFZ sa nedokazuje a súd ju stanovuje voľnou úvahou, tak kritéria z ktorých by mala voľná úvaha vychádzať, vyplývajú z intenzity porušenia spotrebiteľského práva zo strany dodávateľa. Vo veciach, v ktorých je predmetom konania finančná čiastka je jediným objektívnym kritériom, ktoré by malo byť rozhodujúcim pre určenie výšky PFZ, suma o ktorú sa dodávateľ na úkor spotrebiteľa obohatil, alebo sa chcel obohatiť. Úver bol poskytnutý vo výške 9.294,30 Eur, pričom pôvodnému veriteľovi zaplatili sumu vo výške 3.014,96 Eur, postupníkom do podania žaloby zaplatili 1.800 Eur, teda spolu vo výške 4.814,96 Eur. Mali za to, že ide o bezúčelový úver a úver bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na to, že žalovaní dražbou nehnuteľností chceli získať sumu 20.500 Eur a pohľadávka na úver bola dôvodná len do výšky 4.479,34 eura, žalovaní chceli zneužiť výkon záložného práva dražbou na obohatenie sa o sumu 16.020,66 Eur. Nakoľko žalobcovia sú spotrebiteľia, ktorí úspešne uplatnili porušenie svojho práva na súde, bola tým splnená hypotéza vyššie citovanej právnej normy, PFZ preto požadovali vo výške 8.010,33 eura, čo je 50 % zo sumy o ktorú sa mienili žalovaní na ich úkor obohatiť prostredníctvom neplatnej dobrovoľnej dražby. Čo sa týka otázky rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, tak táto otázka je definovaná rozsudkami v základnej veci, t. j. rozsudkom Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 7Csp/82/2018, zo dňa 17.10.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, č. k. 22CoCsp/13/2020, zo dňa 26.11.2020, a ich odôvodneniami, ktoré sú hmotnoprávnou podmienkou nároku na PFZ a z tejto hmotnoprávnej podmienky je potrebné vychádzať, ako záväznej. Tento rozsah zisteného porušenia spotrebiteľského práva, v Základnej veci, nie je možné v konaní o PFZ, ani rozširovať, ani zužovať.

3. Žalovaní sa k žalobe vyjadrili podaním súdu doručeným dňa 28.04.2022. Uviedli, že žalobcovia svoj nárok odvodili od skutočnosti, že Okresný súd Bardejov rozsudkom z 17.10.2019, č.k.: 7Csp/82/2018 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.11.2020, č.k.: 22CoCsp/13/2020 určil, že dobrovoľná dražba vykonaná v priestoroch Notárskeho úradu JUDr. Ľudmily Hošíkovej, notárky, so sídlom Dlhý rad 16, 085 01 Bardejov, v zápisnici X. XXX/XXXX, X. XXXXX/XXXX, X. XXXXX/XXXX B. XX.XX.XXXX, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti zapísané na LV č. XX vedené Okresným úradom Bardejov, katastrálny odbor, pre S. L., S. Z., katastrálne Ú. Z., ako pozemky registra „M. evidované na katastrálnej mape ako pozemok parcelné číslo XXX, druh pozemku záhrady, o výmere X.XXX H.X, pozemok parcelné číslo XXX/X, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria vo výmere X.XXXmX, v podiele 1/1-iny, je neplatná. Neplatnosť dobrovoľnej dražby súd odôvodnil tým, že úplne pôvodné postúpenie pohľadávky evidovanej voči žalobcom a zabezpečenej záložným právom, ku ktorému došlo medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako postupcom na strane jednej a obchodnou spoločnosťou DONAU Finance s.r.o. ako postupníkom na strane druhej na základe zmluvy zo dňa 10.04.2015 bolo neplatné z dôvodu porušenia ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách. Zároveň súd vyslovil, že žalovaný 1/ nemohol platne nadobudnúť pohľadávku zabezpečenú záložným právom k nehnuteľnostiam žalobcov, nestal sa záložným veriteľom a z tohto dôvodu nemohol platne realizovať výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou. Žalovaný 1/ ako navrhovateľ dražby bol v poradí až tretím postupníkom predmetnej pohľadávky. Nakoľko subjekt, s ktorým žalovaný 1/ uzavrel zmluvu o postúpení predmetnej pohľadávky bol bezprostredne pred žalovaným 1/ rovnako evidovaný v katastri nehnuteľností ako záložný veriteľ, pričom tento žalovanému 1/ potvrdil, že pohľadávku získal v súlade s právom, žalovaný 1/ nemal dôvod a ani možnosť preverovať platnosť úplne prvej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX uzavretej medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako postupcom na strane jednej a obchodnou spoločnosťou DONAU Finance s.r.o. Žalovaný 1/ objektívne nemohol mať vedomosť, že pri prvom postúpení pohľadávky došlo k porušeniu § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zodpovedným v spore vo vzťahu k žalobcom by mala byť Všeobecná úverová banka, a.s. ďalej uviedli, že žalobcovia napriek tomu, že im jednotlivé postúpenia boli riadne písomne oznamované, ich platnosť nikdy nenamietali, ani nenapadli na súde žalobou pred konaním dražby. Žalobcovia

opomenuli, že si svoje povinnosti z úverovej zmluvy neplnili. Práve neplnenie si povinností z úverovej zmluvy bolo dôvodom, pre ktorý žalovaný 1/ pristúpil k výkonu záložného práva predajom zálohu cestou dobrovoľnej dražby. Výšku požadovaného primeraného finančného zadostučinenia žalobcovia odvodzujú od skutočnosti, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov. Neexistuje právoplatné rozhodnutie súdu o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Takisto žalobcovia uvádzajú, že žalovaní speňažením zálohu chceli získať sumu 20.500 Eur. Z výnosu z predaja nehnuteľností by si žalovaný 1/ ako záložný veriteľ mohol ponechať len sumu zodpovedajúcu výške jeho pohľadávky s príslušenstvom. Rozdiel by bol žalovaný 2/ povinný vydať. Podľa § 33 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, žalovaný 1/ ako navrhovateľ dražby zodpovedá za pravosť, výšku a splatnosť pohľadávky, pre ktorú sa navrhuje výkon záložného práva. Akákoľvek zodpovednosť žalovaného 2/ ako dražobníka je potom vylúčená. Ďalej uviedli, že medzi stranami sporu neexistuje vzťah podnikateľa a spotrebiteľa, od ktorého si žalobcovia odvodzujú uplatnený nárok. Ani jeden zo žalovaných žalobcom neposkytol žiadne plnenie, žalovaný 2/ nebol v žiadnom zmluvnom vzťahu so žalobcami. Neexistencia spotrebiteľského právneho vzťahu vylučuje aplikáciu zákona o ochrane spotrebiteľa a z tohto dôvodu nie je možné ani žalobcom priznať žiadany nárok. Zo žaloby tiež nie je možné ustáliť, aké právo žalobcov ako spotrebiteľov malo byť konaním žalovaných porušené. Žalobu navrhli zamietnuť.

4. Žalobcovia sa k vyjadreniu žalovaných vyjadrili podaním súdu doručeným dňa 23.05.2022. Uviedli, že ustanovenie § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje, aby rozhodnutie súdu v základnom konaní muselo výslovne obsahovať vo výroku porušenie konkrétneho ustanovenia, pretože samotné právne závery, ktoré sú postačujúce pre kvalifikovanie porušenia spotrebiteľského práva, vyplývajú z odôvodnenia rozhodnutia vydaného v základnom konaní. Výsledok základného konania je potrebné považovať za úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti v súdnom konaní podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. V zásade je v práve potrebné uplatňovať doslovný gramatický výklad. Pričom pri citovanom ustanovení § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa poukazujeme navyše na formálno-systematický výklad (argumentum a rubrica), keďže účelom a zmyslom zákona je „ochrana spotrebiteľa“ a na nadpis § 3 predmetného zákona „Práva spotrebiteľa“. Nadpis a pomenovanie sú bezpochyby integrálnou súčasťou právneho predpisu, ktorým zákonodarca vyjadruje, že sa určité ustanovenia vzťahujú k určitej veci alebo inštitútu a spolu obsahovo súvisia. Už v žalobe žalovaní citovali vybrané odseky odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, z ktorých vyplýva, že žalovaní nielenže nepreukázali platné postúpenie pohľadávky, avšak ani platnosť dobrovoľnej dražby. V danom prípade išlo už o reálnu hrozbu vzniku ujmy, nielen akademickú, keďže žalovaní chceli zneužiť výkon záložného práva dražbou na obohatenie sa o sumu 16.020,66 Eur. Vo vzťahu k ujme poukázali na Uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017 zo dňa 30.01.2019: „Pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobcovia preukazovali existenciu a výšku vzniknutej ujmy. Odvolací súd v tejto časti žaloby správne vec po právnej stránke posúdil, keď vychádzal zo záveru, že zákon pre priznanie finančného zadostučinenia žiadne osobitné podmienky nestanovuje.“ Z východísk, na ktorých stavia žalovaní posudzovanie pasívnej vecnej legitímácie vyplýva, že postupník nemôže byť nikdy porušovateľom spotrebiteľských noriem, a preto ho nemožno zaviazat' ani na povinnosť zaplatiť primerané finančné zadostučinenie úspešnému spotrebiteľovi. Podľa názoru žalovaných pri postúpení pohľadávky vyplývajú povinnosti len postupcovi. Uvedenú argumentáciu vnímame iba ako snahu žalovaných vyhnúť sa následkom spätým s porušením spotrebiteľských práv a povinností nezákonným uplatnením záložného práva dražbou. Rozsudkom prvoinštančného súdu, ako aj odvolacieho súdu vydanými v základnom konaní boli práve žalovaní identifikovaní ako subjekty, ktoré porušili spotrebiteľské práva a povinnosti ustanovené zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi, keďže oni disponovali pohľadávkou a uplatnili si ju dražbou. Žalovaní ako subjekty podnikajúce v oblasti spotrebiteľského práva nepostupovali s odbornou starostlivosťou, pohľadávku od právneho predchodcu odkúpili v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách spolu so všetkými právami a povinnosťami a domáhali sa zaplata pohľadávky skrz dražbu. Poukázali na Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/62/2018 z 29.10.2018, z ktorého vybrali:

- odôvodnenie 12.: „Vo veci 4C/354/2013 Okresného súdu Svidník bola v dôsledku procesnej obrany žalobcov zamietnutá žaloba žalovaného o zaplata sumy 5.391,90 Eur s prísl. V tomto konaní sa posudzovala platnosť zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 uzatvorená medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným. Tento právny úkon sa považoval za absolútne neplatný z dôvodu, že neboli splnené všetky podmienky vyžadované pre postúpenie pohľadávky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky. Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2011 sa tak posúdila ako neplatná pre rozpor so zákonom (§ 39 Občianskeho zákonníka). Napriek neplatnej zmluve o postúpení pohľadávok sa

žalovaný vo veci 4C/354/2013 Okresného súdu Svidník domáhal zaplataenia nie malej finančnej čiastky z neplatného právneho úkonu, teda na úkor žalobcov sa snažil bezdôvodne obohatiť, čo nemožno hodnotiť ako konanie v súlade s dobrými mravmi. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi priamo vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov.“

- odôvodnenie 13.: „V prejedávanej veci bol to samotný žalovaný, ktorý napriek neexistencii platnej zmluvy o postúpení pohľadávok požadoval v inom konaní od žalobcov zaplataenie sumy 5.391,90 Eur s prísl., pričom táto jeho žaloba bola zamietnutá v dôsledku úspešnej obrany žalobcov.“

- odôvodnenie 14.: „Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie porušovateľom spotrebiteľských práv a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že porušovať spotrebiteľských práv sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma, v prejedávanej veci vznik ujmy na strane žalobcov bez akýchkoľvek pochybností hrozil. Podanou žalobou vo veci 4C/354/2013 Okresného súdu Svidník sa žalovaný domáhal zaplataenia sumy 5.391,90 Eur s prísl. od žalobcov. Žalobcovia taktiež aj s prihliadnutím na postoj žalovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Svidník pod sp. zn. 4C/354/2013, v ktorom zotrval na dôvodnosti nim podanej žaloby, boli dlhodobo nedôvodne vystavení psychickému vypätiu a stavom právnej neistoty, a to až do doby právoplatného ukončenia konania vo veci samej.“

- odôvodnenie 15.: „Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, túto samotní žalobcovia určili čiastkou 100 Eur. V tomto smere preto nebolo možné žalobcom priznať viac než čo sami žiadali. Odvolací súd preto postupom vyplývajúcom z ustanovenia § 387 CSP rozsudok ako vecne správny potvrdil.“ Žalovaní ako inkasné spoločnosti sú povinní rovnako ako banka postupovať s odbornou starostlivosťou, čo však nedodrжали a uplatňovali si voči nám pohľadávku v rozpore s dobrými mravmi. Dali do pozornosti, že žalovaní v základnom konaní neprejavili žiadnu sebareflexiu, ale súdne konanie sa snažili využiť vo svoj prospech, avšak výsledok základného konania dokazuje, že toto ich právo súdiť sa, nemalo oporu v hmotnom práve. Práve postupom, keď žalovaní nezákonným výkonom záložného práva dražbou, vyvolalo v nás stresové situácie. Zákonnou povinnosťou dodávateľa je postupovať s odbornou starostlivosťou a nie „skúšať“, či bude voči spotrebiteľovi úspešný. Z tohto dôvodu ako určitý sankčný mechanizmus zákonodarca zaviedol inštitút PFZ, ktorý má za cieľ individuálne a generálne eliminovať nekalú ziskuchtivosť dodávateľov. Podotkli, že pripustením argumentácie žalovaných by nimi konštatovaný právny stav viedol len k špekulatívnym konaniam dodávateľov, ktorí by v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za svoje konanie, sofistikovane postupovali svoje pohľadávky zo spotrebiteľských zmlúv, a takto by skúšajúc súdnu moc alebo zneužívajúc inštitút dražby alebo zrážok zo mzdy, vymáhali nedôvodné a nezákonné pohľadávky, čakajúc či sa spotrebiteľ ako obyčajný občan bude aktívne brániť alebo voči mocensky silnejšiemu dodávateľovi rezignuje. Vzhľadom na charakter a stupeň porušenia práv a povinností daných spotrebiteľskými právnymi normami považujeme uplatnenú výšku primeraného finančného zadosťučinenia za adekvátnu. Uplatnená výška zodpovedá svojmu účelu, pretože je potrebné toto finančné zadosťučinenie nevnímať ako kompenzáciu, ale ako poskytnutú satisfakciu. Rovnako je potrebné podotknúť, že prípadné sankcie vyplývajúce z opatrení dohľadných orgánov by boli neporovnateľne prísnejšie. Uvedené finančné zadosťučinenie má tiež odradiť žalovaných, ale aj iných dodávateľov, od porušovania práv spotrebiteľov. Záleží len na žalovaných, aby sa nedopúšťali recidívy v neprípustnom kontrahovaní v rozpore so záujmami spotrebiteľov. Primeranosť sumy 8.010,33 Eur je vzhľadom najmä na postoj žalovaných a intenzitu porušenia spotrebiteľských noriem evidentne daná. Žalovaní nechcú niesť akúkoľvek zodpovednosť za porušenie svojich zákonných povinností. K posudzovaniu výšky PFZ poukázali na zásadné uznesenie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/53/2016, zo dňa 04.10.2016, z ktorého poukázali na odôvodnenie 16.:

„Podľa názoru odvolacieho súdu odradzujúco môže pôsobiť len hrozba straty prevyšujúca nad 50 % sumy, o ktorú chcel veriteľ spotrebiteľa protiprávne pripraviť, aby veriteľ niesol riziko straty, keďže sa chcel bezdôvodne na úkor spotrebiteľa obohatiť.“ Podľa rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 23Co/42/2019, zo dňa 29.01.2020, výška PFZ môže dosiahnuť až výšku majetkovej ujmy, ktorá spotrebiteľovi hrozila (odôvodnenie odsek 8.). Obdobne rozhodnutia Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 4Co/72/2019, zo dňa 17.02.2020; sp. zn. 7CoCsp/16/2020, zo dňa 20.08.2020; sp. zn. 11Co/101/2018,

zo 14.02.2019; sp. zn. 12Co/49/2018, zo dňa 05.03.2019; sp. zn. 13Co/89/2019, zo dňa 27.10.2019; sp. zn. 18Co/100/2019, zo dňa 20.01.2020; sp. zn. 22Co/100/2019, zo dňa 21.11.2019. Jediným objektívnym kritériom pre určenie výšky primeraného finančného zadosťučinenia je výška škodlivého následku, ktorú dodávateľ spotrebiteľovi spôsobil, alebo mienil spôsobiť, porušením spotrebiteľského práva. Poukázali pritom na trend v rozhodovacej praxi, keď prevažujú rozhodnutia, v ktorých sudy priznali primerané finančné zadosťučinenie vo výške v akej bola, v súvislosti s obohatením sa dodávateľa, alebo v súvislosti so snahou dodávateľa bezdôvodne sa na úkor spotrebiteľov obohatiť, uplatnená. Osobitne dali do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 21Co/31/2018, zo dňa 16.10.2018, týkajúci sa obdobnej veci, v ktorej bolo priznané primerané finančné zadosťučinenie v takej výške, v akej sa mienil žalovaný na úkor spotrebiteľa obohatiť (1.022,52 Eur), z ktorého vybrali: „Pri posudzovaní primeranosti odvolací súd zohľadnil predovšetkým výšku bezdôvodného obohatenia, ktoré sa snažil získať žalovaný, pričom rozhodovacia prax súdov Slovenskej republiky, konanie, obdobne konaniu žalovaneho, vyhodnotila ako úmyselné, s cieľom získať majetkový prospech na úkor spotrebiteľa. Takto priznané finančné zadosťučinenie je zároveň vyrovnaním ujmy žalobkyne a satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaneho trpieť, rovnako tak sankciou, postihujúcou žalovaneho, ktorý protiprávne konal.“ Z rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 6Co/104/2017, zo dňa 29.05.2018 vybrali: „Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hroziacej žalobkyni v súvislosti so zbaľovaným nedôvodne uplatneným nárokom na zaplatenie sumy 190 Eur. Spotrebiteľ, teda žalobkyňa, nie je povinná preukázať vznik ujmu, ktorá jej vznikla, pretože Zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva právo na finančné zadosťučinenie už vtedy, keď ujma v nadväznosti na porušenie práv spotrebiteľa vzniknúť mohla a spotrebiteľ sa úspešne domáhal ochrany svojich práv. Žalobkyňa sa v tomto prípade úspešne domohla svojho práva, a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady pre priznanie finančného zadosťučinenia.“ Z rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/23/2017, zo dňa 24.08.2017 vybrali: „Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hroziacej žalobcovi v súvislosti so zbaľovaným uplatňovaným nárokom na zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 771 Eur.“ Z rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 19Co/30/2018, zo dňa 28.06.2018 vybrali: „Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia je len logické a spravodlivé, aby táto vychádzala z ujmy hroziacej žalobcovi v súvislosti so zbaľovaným uplatňovanou Dohodou o zrážkach zo mzdy v čase, keď táto tvorila neprijateľnú zmluvnú podmienku, pre ktorú bola vyhlásená za neplatnú.“ Aj keď výška PFZ je vecou voľnej úvahy súdu, tak táto voľná úvaha by mala zodpovedať individuálnym a konkrétnym danostiam tej ktorej veci, s dôrazom na objektívne kritériá, lebo len tieto objektívne kritériá sú pre voľnú úvahu aj objektívne porovnateľné. Čo sa týka výšky PFZ poukázali aj na rozsudok Okresného súdu Žilina, sp. zn. 14C/295/2014, zo dňa 24.09.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 11Co/471/2015, zo dňa 28.06.2016 a v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6Cdo/127/2017, zo dňa 30.01.2019, ktorým bolo priznané PFZ vo výške 1.194,98 Eur, čo predstavuje 25 násobok poplatku, ktorý bol určený za neprijateľný.

5. Žalovaní sa k vyjadreniu žalobcov vyjadrili v podaní súdu doručenom dňa 18.08.2022. Uviedli, že trvajú na tom, že ich priamym konaním nedošlo k porušeniu spotrebiteľských práv žalobcov. Na strane žalobcov stále existuje záväzok, ktorý vznikol z úverovej zmluvy. Pohľadávka voči žalobcom bezpochyby existuje, na čo žalovaní poukázali v kontexte tvrdení žalobcov o tom, že neexistuje pohľadávka, ktorá mala byť uspokojená výkonom záložného práva. Žalobcovia dlhodobo nesplácajú štandardný bankový úver, pričom tento spotrebovali a nikdy nevrátili. Tak sa obohatili na úkor banky, od ktorej si zobrali úver a tento nemali snahu splatiť. Žalovaní tvrdili, že nie je v súlade s dobrými mravmi, ak si žalobcovia odvodzujú právo uplatnené žalobou z právnej skutočnosti primárne založenej nesplnením ich preukázateľne existujúcich zmluvných záväzkov. Ak by totiž riadne splácali im poskytnutý úver, neexistoval by dôvod na vyhlásenie jeho predčasnej splatnosti a následne by neexistoval ani dôvod na výkon záložného práva. Postoj žalobcov by bolo pochopiteľný v prípade, ak by sa žalovaný 1/ domáhal neprimerane vysokých úrokov alebo zmluvnej pokuty. Takáto situácia ale nenastala.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 11.10.2022 a 15.11.2022 a vykonal dokazovanie Rozsudkom Okresného súdu Bardejov, sp. zn. 7Csp/82/2018, zo dňa 17.10.2019, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov, pod sp. zn. 22CoCsp/13/2020, zo dňa 26.11.2020, ktorý sa stal právoplatným 11.12.2020, písomnými i ústnymi stanoviskami strán sporu, ako i ostatnými listinami, ktoré tvoria súdny spis.

7. Podľa § 524 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

8. Podľa § 1 ods. 1, 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami. Tento zákon sa vzťahuje na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky.

9. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

10. Z ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. vyplýva, že spotrebiteľovi prináleží právo požadovať primerané finančné zadosťučinenie len vtedy, ak úspešne uplatní svoje právo na súde, v konaní o ktorom preukáže, že dodávateľ skutočne porušil niektorú z povinností, ktoré mu ukladá zákon alebo osobitný predpis. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie teda nemôže dôjsť kedykoľvek. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Z hypotézy právnej normy v časti, na základe ktorej možno priznať spotrebiteľovi právo na finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom (zákonom č. 250/2007 Z. z.) a osobitnými predpismi zodpovedá, jednoznačne vyplýva podmienka úspešného uplatnenia porušenia práva, alebo povinnosti ustanoveného zákonom č. 250/2007 Z. z., alebo osobitnými predpismi spotrebiteľom. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby bola spotrebiteľovi privedená nejaká konkrétna majetková ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

11. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi na súde, čo v danom prípade splnené bolo. Finančné zadosťučinenie spočíva podľa názoru súdu v satisfakcii za stav, ktorý žalobcovia museli trpieť a skladá sa z náhrady morálnej ujmy a výdavkov spojených s reparáciou navodeného stavu. Za nemajetkovú ujmu pre spotrebiteľa je možné považovať každé obmedzenie spotrebiteľovho komfortu, všetko čo mu berie čas a pokoj. Základom pre stanovenie výšky finančného zadosťučinenia je primeranosť a súd ho určuje na základe vlastnej úvahy. Pre priznanie finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi a určenie jej výšky nie je podľa názoru súdu (na rozdiel od názoru žalobcov) podstatná jeho sankčná a represívna funkcia, ktorá koniec-koncov vyplýva zo samotnej jeho povahy, keď dodávateľa, ktorý sa dopustil nezákonného a neprijateľného konania v jeho majetkovej sfére každopádne postihuje.

12. Vychádzajúc zo zákonnej formulácie, primerané finančné zadosťučinenie je nárokom, z ktorého podstaty vyplýva jeho materiálna povaha, čo znamená, že pri rozhodovaní o ňom nie je možné brať zreteľ na aspekty materiálnej povahy, keďže tieto sú základom pre uplatnenie iných nárokov, napr. náhrady škody. Ide o prostriedok satisfakčný, vykazujúcu však aj sankčnú povahu, keďže dôsledkom zaplatenia zadosťučinenia je úbytok v majetkových aktívach osoby, ktorá právo porušila. Táto sankčná stránka u finančného zadosťučinenia má len vedľajší dôsledok, nakoľko na účely represie slúžia iné odvetvia práva, správne a trestné právo, civilné právo má za cieľ „len“ kompenzáciu osoby, ktorej

sa má zadosťučinenie poskytnúť (Uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.11.2021, sp.zn.: 9CoCsp/46/2021).

13. Z okolností zistených a konštatovaných v konaní vedenom pod sp. zn. 7Csp/82/2018 je nepochybné, že žalobcami bolo vo vyššie označenom súdnom konaní relevantným spôsobom preukázané, že žalovaný 1/ sa nestal platne veriteľom pohľadávky voči žalobcom a ani záložným veriteľom. Z tohto dôvodu nemohol byť aktívne vecne legitimovaný na podanie návrhu na vykonanie dobrovoľnej dražby, čo bol dôvod, pre ktorý súd vyslovil neplatnosť dobrovoľnej dražby. Je tak nepochybné, že žalovaný 1/ pri uplatňovaní záložného práva vyplývajúceho z neplatne nadobudnutej pohľadávky, ktorú zabezpečuje, konal v rozpore s právom žalobcov ako spotrebiteľov, čím došlo k porušeniu ich práv ustanovených osobitnými predpismi. Z obsahu oboznámeného právoplatného rozsudku tunajšieho súdu vyplýva, že toto namietané porušenie bolo spôsobilé privodiť im ujmu a k tejto ujme aj došlo tým, že predmetné nehnuteľnosti žalovaný 1/ aj vydražil. Žalobcovia tak v označenom konaní úspešne uplatnili porušenie svojich práv ako spotrebiteľia, a preto majú právo na primerané finančné zadosťučinenie od žalovaného 1/, ktorý nesie za porušenie ich práva zodpovednosť. Žalovaný 1/ pohľadávku voči žalobcom nadobudol na základe písomnej zmluvy od pôvodného (predchádzajúceho) veriteľa. Postúpenie pohľadávky nemodifikuje právny základ pohľadávky, to znamená, že postúpením pohľadávky dodávateľa voči spotrebiteľom, čo nepochybne právny vzťah Všeobecnej úverovej banky, a.s. a žalobcov bol, sa táto pohľadávka postúpením na osobu, ktorá nie je dodávateľom, nestáva nespotebiteľskou. Podľa názoru súdu tak v tomto konaní (o priznanie finančného zadosťučinenia) bola vecná pasívna legitimácia žalovaného 1/ dostatočne preukázaná a daná. Čo sa týka postavenia žalovaného 2/ a jeho pasívnej vecnej legitimácie v spore, má súd za to, že pasívna vecná legitimácia v spore o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vychádza zo základného konania, a teda sporu, v ktorom spotrebiteľ úspešne uplatní svoje práva a je totožná. Dražobníkom (žalovaný 2/) je osoba, ktorá organizuje dražbu a spĺňa podmienky ustanovené zákonom o dobrovoľných dražbách a ďalšími osobitnými predpismi a vzniklo jej oprávnenie na prevádzkovanie príslušnej živnosti. Pri výkone svojej činnosti tak musí postupovať s odbornou starostlivosťou. Ak v konaní o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby zákon ustanovuje, voči komu musí žaloba o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby smerovať a ak sa spotrebiteľ voči týmto osobám úspešne domôže svojich práv, je oprávnený sa voči nim aj domáhať priznania finančného zadosťučinenia. Pasívna vecná legitimácia v spore o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia kopíruje okruh subjektov v základom spore, čo v prejednávanej veci má svoj podklad v ustanovení § 21 ods. 4 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách.

14. Pokiaľ ide o určenie konkrétnej výšky finančného zadosťučinenia bolo podľa názoru konajúceho súdu v danom prípade potrebné zohľadniť skutočnosť, na ktorú poukázali žalovaní, a to, že žalobcovia doposiaľ nesplátili ani len istinu poskytnutého úveru, pričom je bez právneho významu, kto je oprávnený na toto plnenie (či žalovaný 1/ alebo pôvodný veriteľ VÚB, a.s.). Zároveň nebolo preukázané, že poskytnutý úver je bez úroku a bez poplatku, a teda že na zaplatenie zostáva len zostatok istiny. V danej situácii, keď žalobcovia sami priznali, že istina z poskytnutého úveru dosiaľ vrátená veriteľovi nebola, nebolo by podľa názoru súdu adekvátne a primerané priznať žalobcom finančné zadosťučinenie v požadovanej sume. Toto by nepochybne znamenalo neodôvodnené obohatenie žalobcov, ktorí nedodržali svoju základnú zmluvnú povinnosť riadne splácať poskytnutý úver, na ktorej sa s veriteľom dobrovoľne dohodli. Takisto nemožno s potrebnou istotou zaujať názor, že žalovaný 1/ by skutočne prostredníctvom vydraženia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam získal bezdôvodné obohatenie vo výške ako to tvrdili žalobcovia. Tak ako správne poukázali žalovaní, žalovaný 1/ by vydražením nehnuteľností nezískal žiaden neoprávnený prospech (za predpokladu, že by pohľadávku nadobudol platne, o čom bol presvedčený), keď všetko vydražené nad sumu pohľadávky voči žalobcom by im bolo vydané. Takisto nebolo preukázané, že pohľadávku voči žalobcom netvorí aj úrok a poplatky. Súd musí konštatovať, že žalobcovia si svoju základnú povinnosť, vrátiť riadne a včas poskytnutý úver s príslušenstvom, nesplnili. Žalovaný 1/ ako vlastník pohľadávky voči žalobcom pristúpil k výkonu záložného práva, pričom nenavrhol vydražiť obydlie žalobcov, ale len príhľané nehnuteľnosti v ich vlastníctve. Okolnosť, že nie je vlastníkom pohľadávky voči žalobcom z dôvodu neplatného postúpenia pohľadávky od primárneho veriteľa VÚB, a.s. (ktorá pohľadávka bola postúpená niekoľkokrát), žalovaný 1/ zistil až v spore o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby. V základom spore sa žalobcovia ako spotrebiteľia nedomáhali voči žalovaným ochrany svojich práv, ktoré by mali svoj podklad v tom, že sa od nich ako spotrebiteľov žiadajú neprimerane vysoké úroky, zmluvné pokuty, zmluva o úvere obsahuje neprijateľné podmienky alebo by boli ako spotrebiteľia zo strany dodávateľa vystavení inému nekalému konaniu. Nemožnosť domáhať sa zaplatenia pohľadávky žalovanému 1/ voči žalobcom vyplynula

zo skutočnosti, že pre nedodržanie osobitných podmienok pri postúpení pohľadávky od primárneho veriteľa, nedošlo k jej platnému postúpeniu. O tejto skutočnosti však primárny veriteľ VÚB, a.s. ani následní nadobúdatelia pohľadávky z titulu postúpení, nemali vedomosť. Samotné právo na vrátenie poskytnutého úveru s príslušenstvom týmto nie je dotknuté.

15. Keďže však v základnom konaní žalobcovia úspešní boli a je tak daný základ nároku, patrí im aj primerané finančné zadosťučinenie, ktorého výšku súd ustálil na základe objektívnych kritérií, t.j. trvania porušovania práva spotrebiteľa, rozsah dopadu tohto porušenia, následky na žalobcov a ostatné okolnosti veci, a to na sumu 300 Eur. Pri určení týmto rozsudkom priznanej výšky finančného zadosťučinenia súd vo všeobecnosti prihliadal aj na možné útrapy vzniknuté žalobcom ako spotrebiteľom tým, že boli nútení domáhať sa svojho práva voči žalovaným súdnou cestou. Pri určovaní výšky finančného zadosťučinenia však bolo potrebné zobrať na zreteľ aj dopad rozhodnutia súdu na žalovaných, ktorých okrem týmto rozsudkom priznanej povinnosti zaplatiť finančné zadosťučinenie zaťažuje aj strata možnosti domáhať sa uspokojenia z postúpenej úverovej pohľadávky a povinnosť náhrady trov konania a súdnych poplatkov v tomto konaní, ako aj v konaní vedenom tunajším súdom pod sp. zn. 7Csp/82/2018. Vychádzajúc z uvedeného má tak súd za to, že týmto rozsudkom priznané finančné zadosťučinenie je pre žalobcov dostatočnou satisfakciou a v okolnostiach veci zodpovedá kritériu primeranosti, povahe a rozsahu porušenia práv žalobcov, ako aj účelu finančného zadosťučinenia, ktoré má len sekundárne sankcionovať porušovateľa a odrádza ho od ďalšieho obdobného konania znamenajúceho porušenie spotrebiteľských práv žalobcov, či iných spotrebiteľov. Žiada sa tiež pripomenúť, že žalobcovia v podanej žalobe v podstate neprodukovali a ani nepreukazovali žiadne tvrdenia o konkrétnych dôsledkoch, ktoré malo konanie žalovaných na ich postavenie, na ich psychický či fyzický stav vyvolaný predchádzajúcim súdnym konaním a ani ako inak ju takéto súdne konanie poškodilo (obdobne napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/25/2020 z 18.8.2020) okrem tých, ktoré by neboli už v tomto konaní súdom zhodnotené, a pre ktoré by bolo odôvodnené priznať im finančné zadosťučinenie nad týmto rozhodnutím priznaný rozsah. Je nutné podotknúť, že finančné zadosťučinenie je nárok, ktorý je priznávaný spotrebiteľovi nad rámec skorším rozhodnutím reparovanej ujmy.

16. Vo zvyšku preto súd žalobu zamietol.

17. O práve na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 C.s.p. spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. Je namieste priznať plnú náhradu trov konania, ak boli žalobcovia v základe plne úspešní aj vtedy, ak čo do výšky bola úspešná len v časti. I keď Civilný sporový poriadok nemá ustanovenie totožné s § 142 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku účinným do 30.6.2016, ktoré bolo priamym zákonným podkladom pre to, aby aj v prípade len čiastočného úspechu mohla byť priznaná plná náhrada trov konania, ak rozhodnutie o výške plnenia záviselo od úvahy súdu, vyššie uvedené závery právnej teórie a praxe svedčia o tom, že ani v podmienkach novej procesnej úpravy niet dôvod na ustúpenie od takého záveru. To je aj názor tunajšieho súdu. Úvaha súdu sa tu týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku. Pričom tak, ako tomu bolo aj v zmysle § 142 ods.3 O.s.p., tak aj v súčasnosti podľa ust. § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení s čl. 3 a čl. 4 ods. 2 C.s.p. sa základná sadzba tarifnej odmeny advokáta v takom prípade vypočíta a určí len z výšky súdom priznaného plnenia (zo sumy 300 Eur).

18. Súd lehotu na splnenie povinnosti uloženej žalovaným týmto rozsudkom určil v súlade s § 232 ods. 3 C.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Bardejov.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,

- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje,
- e) podpis,
- f) spisová značka tohto konania (§ 127 ods. 1 C.s.p.)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto odvolanie podal.

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.